

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 16Cob/50/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3815215384
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 01. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Prikrylová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2019:3815215384.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Márie Prikrylovej a členiek senátu JUDr. Ivety Záleskej a JUDr. Ivice Čelkovej v spore žalobcu Slovenský plynárenský priemysel, a.s. so sídlom v Bratislave, Mlynské nivy 44/a, IČO: 35 815 256, proti žalovanému REALITNÁ A DRAŽOBNÁ SPOLOČNOSŤ MATRIX, s.r.o., so sídlom v Bojniciach, Nemocničná 1/575, IČO: 36 340 898, právne zastúpený N. J. I. C., advokátkou, T. XXX/X, XXX XX H., o zaplatenie sumy 253,06 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Prievidza č.k. 14Cb/39/2015-258 zo dňa 14. novembra 2017, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku II., ktorým bol žalovaný povinný zaplatiť žalobcovi sumu 241,06 eur s úrokom z omeškania vo výške 5,25% ročne zo sumy 120,53 eur od 28.05.2014 do zaplatenia a s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 120,53 eur od 30.04.2015 do zaplatenia, všetko do troch dní odo dňa právoplatnosti rozsudku a vo výroku III. o náhrade trov konania potvrdzuje.

Žalobcovi sa proti žalovanému priznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie vo výroku I. zastavil konanie v časti žaloby o zaplatenie 12 eur, vo výroku II. zaviazal žalovaného k povinnosti zaplatiť žalobcovi sumu 241,06 eur s úrokom z omeškania vo výške 5,25% ročne zo sumy 120,53 eur od 28.05.2014 do zaplatenia a s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 120,53 eur od 30.04.2015 do zaplatenia, všetko do troch dní odo dňa právoplatnosti rozsudku a vo výroku III. zaviazal žalovaného k náhrade trov konania žalobcu v rozsahu 90%.

2. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že vzťah medzi žalobcom a žalovaným považoval súd prvej inštancie za vzťah obchodnoprávny, vzhľadom na postavenie zmluvných strán ako podnikateľov v zmysle § 261 ods. 1 Obchodného zákonníka, keďže aj žalovaný je obchodnou spoločnosťou. Na žalovaného sa z uvedeného dôvodu nevzťahuje ochrana pred neprijateľnými zmluvnými podmienkami v zmysle § 53 Občianskeho zákonníka. Žalovaný zároveň nemá ani postavenie „odberateľa plynu v domácnosti“, ktorému zákon č. 251/2012 Z.z. o energetike priznáva vo vzťahu k dodávateľovi vyššiu ochranu. Medzi stranami nebolo sporné, že súčasťou Zmluvy o dodávke plynu z 01.04.2009, ktorú uzatvoril žalobca

v postavení dodávateľa a žalovaný v postavení odberateľa boli obchodné podmienky žalobcu, účinné v tom čase, a že žalovaný bol týmito obchodnými podmienkami viazaný v období, ktoré nasledovalo po uzatvorení zmluvy. Pokiaľ žalovaný uzatvoril v pozícii odberateľa plynu Zmluvu o dodávke plynu so žalobcom ako dodávateľom, pričom k zmluve boli riadne pripojené obchodné podmienky dodávateľa

účinné v čase uzavretia zmluvy, zmluva na nich riadne odkazovala a odberateľ mal možnosť sa s nimi oboznámiť, je odberateľ následne viazaný aj všetkými ďalšími zmenami týchto Obchodných podmienok, pokiaľ boli tieto zmeny vykonané v súlade s postupom upraveným ustanovením § 69 ods. 2 písm. a/ bod 3 a 4 zákona č. 251/2012 Z.z. o energetike. Námietka žalovaného, že mu obchodné podmienky žalobcu účinné od 01.01.2014 neboli známe, resp. že nimi nie je viazaný, teda podľa názoru súdu prvej inštancie nie je dôvodná. V prípade zmluvného vzťahu dodávateľa a odberateľa zemného plynu má odberateľ možnosť obsah zmluvy a obchodné podmienky buď úplne akceptovať, alebo na ne nepristúpiť a zmluvu vôbec neuzavrieť.

3. Súd prvej inštancie uviedol, že žalovaný viazaný Obchodnými podmienkami žalobcu pre opakované dodávky plynu pre odberateľov plynu kategórie Malé podnikanie a organizácie (maloodber) účinnými od 01.01.2014, vzťahoval sa na neho aj platný cenník externých výkonov a služieb súvisiacich s dodávkou plynu, vydaný žalobcom v súlade s bodom 2.13 Obchodných podmienok žalobcu. Ceny v cenníku sú stanovené pevnou sumou paušálnym spôsobom. Tieto ceny sú rovnaké pre všetky dotknuté subjekty (v postavení koncových odberateľov), ktoré uzatvorili zmluvu so žalobcom. Medzi stranami išlo o adhéziu zmluvu

a žalovaný mohol tieto ceny určené žalobcom buď akceptovať alebo zmluvu o dodávke zemného plynu vypovedať. Z dokazovania vyplynulo, že vzhľadom na omeškanie žalovaného s úhradami za dodávky zemného plynu bol jeho odber vyhodnotený žalobcom ako neoprávnený, na základe čoho došlo prevádzkovateľom distribučnej siete (na základe požiadavky žalobcu) dňa 08.04.2014 a dňa 12.03.2015 k snahe o fyzické prerušenie dodávky zemného plynu do odberného miesta žalovaného, k čomu však nemohlo dôjsť, nakoľko dňa 08.04.2014 žalovaný neumožnil pracovníkovi prevádzkovateľa distribučnej siete fyzicky vykonať prerušenie dodávky (neumožnil mu prístup k meradlu) a dňa 12.03.2015 žalovaný nebol prítomný na odbernom mieste a meradlo bolo neprístupné. Na základe toho bolo v oboch prípadoch vykonané účtovné prerušenie dodávky zemného plynu žalobcovi v zmysle bodu 9.6. Obchodných podmienok žalobcu. Žalovaný následne dňa 08.04.2014, resp. 13.03.2014 zaplatil žalobcovi dlžné úhrady za dodávku zemného plynu. Žalobca následne faktúrami opakovane vyúčtoval žalovanému cenu za zabezpečenie účtovného prerušenia/obmedzenia dodávky zemného plynu z dôvodu neoprávneného odberu pre koncového odberateľa vrátane dopravy, v prípade, že meradlo je nedostupné alebo odberateľ prerušenie/obmedzenie neumožnil vo výške 78,53 EUR a cenu za zabezpečenie obnovenia dodávky zemného plynu do odberného miesta, v ktorom z titulu neoprávneného odberu nenastalo fyzické prerušenie distribúcie plynu pre koncového odberateľa s meradlom do veľkosti G8. vo výške 42,-EUR s DPH. Žalobca postupoval v prvom prípade podľa Cenníka externých služieb a výkonov účinného od 01.08.2013 a v druhom prípade podľa Cenníka externých služieb a výkonov účinného od 01.01.2015, v oboch prípadoch boli ceny uvedených služieb resp. výkonov rovnaké, t.j. žalobca takto vyfakturoval žalovanému na úhradu spolu sumu 241,06 EUR, t.j. 2 x (78,53 EUR + 42 EUR). Súd prvej inštancie považoval za preukázané, že pracovník prevádzkovateľa distribučnej siete, spoločnosti SPP-distribúcia, a.s. sa v oboch uvedených prípadoch dostavil na odberné miesto žalobcu

s úmyslom fyzicky prerušiť dodávku plynu, čo sa mu však nie jeho zavinením nepodarilo. Súd prvej inštancie vzhľadom na uvedené považoval žalobu v časti nároku, ktorý zostal po späťvzatí za dôvodnú a vyhovel jej. Žalovaný bol s úhradou jednotlivých fakturovaných súm v omeškaní, vznikol žalobcovi nárok aj na úrok z omeškania. Omeškanie nastalo vždy deň nasledujúci po splatnosti každej jednotlivéj faktúry, t.j. v dňoch 28.05.2014, resp. 30.04.2015. Súd preto vyhovel žalobe aj v časti uplatneného úroku z omeškania.

4. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 262 ods. 2 a § 255 ods. 1 C.s.p. Žalobca bol vo veci úspešný v rozsahu 95% a žalovaný v rozsahu 5%. Čistý úspech žalobcu v konaní je 90% a preto súd prvej inštancie priznal žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 90%.

5. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal žalovaný v zákonom stanovenej lehote odvolanie z dôvodov, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Napadnutým rozsudkom boli porušené práva žalovaného na spravodlivý súdny proces a to tým, že súd prvej inštancie pochybil, keď sa nezaoberal námietskami právneho zástupcu žalovaného, ktoré v konaní uplatnil. Konkrétne sa nezaoberal námietskami týkajúcimi sa nepreukázania doručenia Obchodných podmienok žalobcu žalovanému a tiež nepreukázanie oboznámenia sa žalovaného s Obchodnými podmienkami. Žalobca mal preukázať, že k zmluve boli

pripojené aj Obchodné podmienky a že boli žalovanému aj známe. Poukázal na rozsudok Vrchného súdu v Prahe sp.zn. 5Cmo/318/97 z 24.02.1998. argumentácia právneho zástupcu žalovaného na pojednávaní dňa 17.10.2017 mohla vo veci zohrať zásadnú úlohu. Žalovaný očakával, že súd prvej inštancie sa s touto argumentáciou bude zaoberať a aspoň stručne sa s ňou vyporiada. Žalobca v konaní nepreukázal pripojenie obchodných podmienok k zmluve a nepreukázal ani oboznámenie sa žalovaného s týmito obchodnými podmienkami a tým aj súhlas žalovaného s nimi. Žalobca sa teda nemôže odvolávať na Cenník externých služieb, podľa ktorého si uplatňuje platby za tzv. účtovné odpojenie a účtovné obnovenie dodávky plynu. Súd prvej inštancie sa nevyporiadal ani s argumentáciou právneho zástupcu žalovaného uvedenou v písomnom vyjadrení zo dňa 16.08.2017 v ktorom právny zástupca žalovaného poukázal na rozsudok Okresného súdu Revúca sp.zn. 5Cb/7/2015 zo dňa 11.11.2015 potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 41Cob/42/2016 zo dňa 30.06.2016. Žalovaný žiadal napadnutý rozsudok zmeniť tak, že žalobu v celom rozsahu zamietne a žalovanému prizná proti žalobcovi nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

6. Žalobca na odvolanie žalovaného uviedol, že sa s rozsudkom súdu prvej inštancie plne stotožňuje a považuje ho za správny z právneho i vecného hľadiska. Žalovaný neustále hľadá akékoľvek možnosti na nepriznanie nároku žalobcu. Súd prvej inštancie kvalifikovane a správne vyhodnotil žalobcom predložené dôkazy i argumentáciu v spojení s platnou legislatívou SR. V napadnutom rozsudku v bode 35, 36 a 38 odôvodnenia sa súd prvej inštancie riadne zaoberal s námietkou žalovaného a vysvetlil dôvody svojho rozhodnutia, s ktorými žalobca súhlasí. Z právneho sú podstatné skutočnosti uvedené v zmluve, ktorú žalovaný svojim podpisom reálne potvrdil, pričom táto zmluva zostala nezmenená v platnosti do dnes. V zmluve je jasné uvedené, že jej neoddeliteľnou súčasťou sú obchodné podmienky, s ktorými odberateľ podpisom zmluvy vyjadril súhlas. Súčasne svojim podpisom potvrdil oboznámenie sa so skutočnosťou, že platnosť obchodných podmienok (v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy) zanikne účinnosťou nových, respektíve zmenených podmienok, o ktorých upovedomí/oznámi žalobca ako dodávateľ žalovaného ako odberateľa pred ich účinnosťou na internetovej stránke žalobcu www.spp.sk <<http://www.spp.sk>>. Žalovaný tak ako aj všetci ostatní odberatelia žalobcu sú viazaní všetkými zmenami obchodných podmienok. Odvolaciemu súdu navrhol rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdiť.

7. Žalovaný reagoval na vyjadrenie žalobcu tak, že sa so žalobcom nestotožňuje a jeho vyjadrenie považuje za nesprávne z hľadiska právneho aj skutkového. Žalobca v súvislosti s tzv. účtovným prerušením dodávky plynu a tzv. účtovným obnovením dodávky plynu neposkytol žalovanému žiadne reálne plnenie, a preto je jeho nárok nedôvodný. K fyzickému prerušeniu dodávky plynu a k obnoveniu nedošlo. Žalovaný poukázal na rozsudok Krajského súdu v Žiline sp.zn. 10Co/12/2016 zo dňa 28.07.2016. Žalovaný zotrval na podanom odvolaní a všetkých písomných podaniach a ústnych prednesoch právneho zástupcu žalovaného.

8. Žalobca zotrval na svojich doterajších vyjadreniach. K rozsudku Krajského súdu v Žiline sp.zn. 10Co/12/2016 zo dňa 28.07.2016, ktorým bol potvrdený rozsudok Okresného súdu Liptovský Mikuláš č.k. 8C/251/2014 zo dňa 10.06.2015 uviedol, že išlo o inú situáciu, keď odberateľom bola fyzická osoba spotrebiteľ, ktorý vykonal úhradu dlžnej sumy bezprostredne pred príchodom pracovníka prevádzkovateľa distribučnej siete. Žalobca požaduje od žalovaného len úhradu skutočne vynaložených nákladov, ktoré uhradil prevádzkovateľovi distribučnej siete za poskytnuté služby. Žalovaný sa dopustil porušenia zmluvných podmienok v zmysle čl. 5 bod 5.23, resp. 5.20 obchodných podmienok v znení účinnom v čase porušenia, a teda neoprávneného odberu v zmysle Zákona o energetike č. 251/2012 Z.z. v platnom znení.

9. Žalovaný uviedol, že za reálne plnenie (dodávku plynu) žalobcovi zaplatil. V súvislosti s tzv. účtovným prerušením a účtovným obnovením dodávky plynu neposkytol žalovanému žiadne reálne plnenie. Žalobca v spore neuniesol dôkazné bremeno, nepreukázal dôvodnosť podanej žaloby. Žalovaný poukázal na zásadu iura novit curia, smerujúcu k materiálnej ochrane práv subjektov a účastníkov súdnych konaní.

10. Žalobca v reakcii na podanie žalovaného dal do pozornosti odvolaciemu súdu rozsudok Krajského súdu v Žiline sp.zn. 9Co/271/2017 zo dňa 16.11.2017. V ostatnom zotrval na svojich doterajších vyjadreniach.

11. Od 1. júla 2016 nadobudol účinnosť zákon č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len C.s.p.), ktorým bol zrušený zákon č. 99/1963 Zb. O.s.p. v znení neskorších predpisov.

12. Podľa § 470 ods. 1 C.s.p. ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom jeho účinnosti.

13. Podľa § 470 ods. 2 C.s.p. právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. Ak sa tento zákon použije na konania začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, nemožno uplatňovať ustanovenia tohto zákona o predbežnom prejednaní vecí, popretí skutkových tvrdení protistrany a sudcovskej koncentracii konania, ak by boli v neprospech strany.

14. Odvolací súd preskúmal vec v rozsahu podaného odvolania podľa § 379 a § 380 ods. 1, 2 C.s.p. a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti výroku II. a III. je potrebné ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 C.s.p. potvrdiť. Odvolací súd rozhodol bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 C.s.p., keď v danej veci nebolo potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie a nariadenie pojednávania nevyžadoval ani dôležitý verejný záujem.

15. K procesnému postupu odvolacieho súdu, ktorý prejednal odvolanie žalovaného bez nariadenia pojednávania v súlade s ustanovením § 219 ods. 1 a 3 C.s.p., miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na úradnej tabuli Krajského súdu v Trenčíne v lehote najmenej 5 dní pred jeho vyhlásením, dňa 23.01.2019 a na webovej stránke Krajského súdu v Trenčíne, na základe čoho boli splnené podmienky k verejnému vyhláseniu rozsudku odvolacím súdom.

16. Primárne odvolací súd uvádza, že základom jeho rozhodnutia vo vzťahu k odvolacím dôvodom žalovaného je aplikácia ustanovenia § 387 ods. 2 C.s.p., pretože sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozsudku súdom prvej inštancie. Na zdôraznenie správnosti tak skutkových ako aj právnych záverov vyjadrených v napadnutom rozsudku uvádza, že napadnutý rozsudok má všetky náležitosti riadneho odôvodnenia súdneho rozhodnutia. Súd prvej inštancie sa jasným, zrozumiteľným spôsobom vyjadril k uplatnenému žalobcovmu nároku, ako aj k použitej obrane žalovaného. Nebolo možné súhlasiť s argumentáciou žalovaného v odvolaní, že žalobca neunesol dôkazné bremeno a nepreukázal dôvodnosť podanej žaloby. Súd prvej inštancie sa vyjadroval k nároku žalobcu, obrane žalovaného, uviedol z akých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil. Z titulu aplikácie ustanovenia § 387 ods. 2 C.s.p. k odvolacím dôvodom žalovaného odvolací súd uvádza, že pri takomto postupe, t.j. pri aplikácii § 387 ods. 2 C.s.p., odvolací súd nie je povinný vo vzťahu k odvolacím dôvodom opätovne zopakovať tie skutkové a právne závery, ktoré už vyjadril v napadnutom rozhodnutí súdu prvej inštancie a s ktorými sa odvolací súd stotožňuje, keď je postačujúce na ne len odkázať (uznesenie Ústavného súdu SR sp. zn. I. ÚS 350/09, rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Cdo 170/2005). Odôvodnenie napadnutého rozsudku má náležitosti vyžadované v ust. § 157 ods. 2 O.s.p. platného a účinného do 30.6.2016 (v súčasnosti ustanovenie § 220 ods. 2 C.s.p.). V súlade aj s ustálenou judikatúrou Ústavného súdu SR, súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozsudku dal odpoveď na všetky podstatné a právne významné okolnosti dané v sporovej veci. Rovnako aj vo vzťahu ku konaniu odvolacím súdom a k odôvodneniu jeho rozsudku sa poukazuje na rozhodnutie Ústavného súdu SR sp. zn. IV. ÚS 115/03 z 3. júla 2003, z ktorého vyplýva, že ani odvolací súd nemusí dať odpoveď na každý odvolací dôvod, len na ten, ktorý má pre vec podstatný význam. Podľa Nálezu Ústavného súdu SR sp. zn. II. ÚS 78/05 zo dňa 16. marca 2005, „... odôvodnenie súdneho rozhodnutia v opravnom konaní však nemá odpovedať na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní, zostali sporné, alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov prvostupňového rozhodnutia, ktoré sa preskúmava v odvolacom konaní“.

17. Podľa § 82 ods. 1 zák. č. 251/2012 Z.z. o energetike v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon o energetike), neoprávneným odberom plynu je odber a) bez uzavretej zmluvy o 1. pripojení k prepravnej sieti alebo o pripojení k distribučnej sieti, 2. dodávke alebo združenej dodávke plynu, alebo 3. prístupe do prepravnej siete a preprave plynu alebo prístupe do distribučnej siete a distribúcií plynu, b) nemeraného plynu, c) bez určeného meradla alebo s určeným meradlom, ktoré v dôsledku neoprávneného zásahu odberateľa nezaznamenáva alebo nesprávne zaznamenáva odber plynu, d) meraný určeným meradlom, na ktorom bolo porušené zabezpečenie proti neoprávnenej manipulácii, alebo určeným meradlom, ktoré

nebolo namontované prevádzkovateľom siete, e) ak odberateľ neumožnil prevádzkovateľovi distribučnej siete prerušenie dodávky plynu; taký odber sa za neoprávnený odber považuje odo dňa, keď odberateľ neumožnil prerušenie dodávky plynu, f) ak odberateľ nedodržiaval obmedzenia určené dodávateľom plynu, prevádzkovateľom prepravnej siete, prevádzkovateľom zásobníka alebo prevádzkovateľom distribučnej siete, g) ak odberateľ nedodržiaval zmluvne dohodnuté platobné podmienky, h) ak odberateľ opakovane bez vážneho dôvodu neumožnil prístup k meračom, aj keď bol na to prevádzkovateľom distribučnej siete vopred vyzvaný písomnou výzvou, ktorej doručenie odberateľ potvrdil.

18. Súd prvej inštancie sa v odôvodnení rozsudku vypořiadal so všetkými námietkami žalovaného. Námietku žalovaného o nepreukázaní pripojenia Obchodných podmienok k zmluve a o ich oboznámení sa žalovaným, vyhodnotil odvolací súd ako nedôvodnú. Súd prvej inštancie v ods. 34, 35, 36 a 38 sa zaoberal Obchodnými podmienkami žalobcu a ich viazanosťou pre žalovaného. Súd prvej inštancie vyhodnotil, že obchodné podmienky boli k zmluve riadne pripojené (čo potvrdil žalovaný svojim podpisom) a žalovaný ako odberateľ bol nimi viazaný. Pokiaľ sa žalovaný odvolával na rozsudky iných súdov, v ktorých v pozícii žalovaného bola fyzická osoba - spotrebiteľ, odvolací súd tieto nevyhodnocoval, nakoľko fyzická osoba spotrebiteľ má vyššiu mieru ochrany v konaní pred súdom, pričom v spotrebiteľských vzťahoch musí dodávateľ služby preukázať, že spotrebiteľ mal úplnú a jednoznačnú informáciu ohľadne ponúkanej služby a s ňou súvisiacich službách a podmienkach. V danom spore na strane žalovaného vystupuje ako odberateľ služby právnická osoba (podnikateľ), ktorá potvrdila svojim podpisom na zmluve, že neoddeliteľnou súčasťou uzatváraanej zmluvy boli obchodné podmienky, ktorých platnosť zaniká vždy účinnosťou nových, resp. zmenených obchodných podmienok. Svojim podpisom žalovaný prejavil súhlas s upovedomením o nových, resp. zmenených obchodných podmienkach žalobcu prostredníctvom internetovej stránky žalobcu. Zmluvná strana - žalovaný ako odberateľ tým dal najavo, že jeho vôľa smerovala k tomu, aby sa stali obchodné podmienky obsahom zmluvy, a tým pre neho ako aj pre druhú zmluvnú stranu záväznými. Nie je potrebné, aby obchodné podmienky boli fakticky zahrnuté do samého textu zmluvy. Zákon vyžaduje, aby obchodné podmienky boli zmluvným stranám známe a aby boli priložené k zmluve. Tieto podmienky boli v predmetnej veci splnené, čo žalovaný vyjadril svojim podpisom na zmluve. Námietka žalovaného o neunesení dôkazného bremena žalobcu, ktorý nepreukázal, že žalovaný bol oboznámený s Obchodnými podmienkami, je nedôvodná. Žalobca uniesol dôkazné bremeno tým, že predložil v konaní uzavretú zmluvu - Zmluvu o dodávke plynu pre odberateľov kategórie maloodber zo dňa 01.04.2009, ktorej neoddeliteľnou súčasťou boli obchodné podmienky. V obchodných podmienkach (bod 4.4) bolo uvedené a žalovaný to svojim podpisom na zmluve aj potvrdil, že svojim podpisom na zmluve potvrdzuje, že sa s platným Cenníkom externých služieb oboznámil. Nové, resp. zmenené obchodné podmienky ako aj cenník sa bude zverejňovať na webovom sídle www.spp.sk <<http://www.spp.sk>>, s čím žalovaný podpisom zmluvy vyjadril súhlas.

19. Žalovaný sa v odvolaní a v písomných vyjadreniach odvolával na rozsudky iných súdov. Podľa Rozsudku Vrchného súdu v Prahe sp. zn. 5Cmo/318/97 zo dňa 24.02.1998 je povinný ten, kto sa dovoľáva obchodných podmienok preukázať, že boli druhej strane známe a boli k zmluve priložené. V prejednávanej veci Vrchný súd v Prahe uviedol, že považoval za preukázané, že žalovaný v tom spore text obchodných podmienok obdržal od žalobcu a pri podpise zmluvy ich poznal. V kúpnej zmluve bol odkaz na obchodné podmienky, kúpna zmluva bola zmluvnými stranami podpísaná a je preto potrebné mať za to, že zmluvná strana ich pozná a súhlasí s nimi. Rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 41Cob/42/2016 zo dňa 30.06.2016 nie je možné aplikovať v danej veci, nakoľko nejde o skutkovo totožnú vec a z odôvodnenia vyplýva, že žalobca ako dodávateľ v prejednávanej veci nepredložil súdu cenník externých služieb a ani žiadny dôkaz, z ktorého by vyplývala dôvodnosť účtovania SPP - distribúcia a.s. účtovať si za prerušenie/obmedzenie dodávky plynu poplatok podľa cenníka externých služieb, ktorý nebol súčasťou zmluvy a ani obchodných podmienok. V danej veci boli obchodné podmienky súčasťou zmluvy a podpisom zmluvy žalovaný potvrdil, že bol oboznámený s Cenníkom externých služieb.

20. Súd prvej inštancie sa podľa názoru odvolacieho súdu vypořiadal so všetkými podstatnými námietkami. Nie je možné v danej veci skonštatovať porušenie práva žalovaného na spravodlivý súdny proces.

21. Vecne správny bol aj výrok týkajúci sa nároku na náhradu trov konania pred súdom prvej inštancie, o ktorom rozhodol súd v zmysle procesnej zásady úspechu v spore a s ktorým sa odvolací súd stotožňuje.

22. Ani v odvolacom konaní žalovaný neuviedol žiadne tvrdenia týkajúce sa veci samej, ktorými sa súd prvej inštancie nebol zaoberal. Odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie na základe vykonaného dokazovania dospel k správnym skutkovým zisteniam a vec správne právne posúdil.

23. Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd napadnuté rozhodnutie vo výroku II. a výroku III. ako vecne správne podľa § 387 ods. 1 a 2 C.s.p. účinného od 01.07.2016 potvrdil, pričom v podrobnostiach odkazuje na jeho odôvodnenie.

24. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 255 ods. 1 C.s.p. Úspešnému žalobcovi priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

25. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Trenčíne pomerom hlasov tri ku nule (§ 393 ods. 2 C.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) :

- dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.)

- dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.)

- dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C.s.p.)

- dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1, 2 C.s.p.)

- v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh, § 428 C.s.p.)

- dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom (okrem prípadov podľa § 429 ods. 2 C.s.p.). Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).